

bindelse var en stor københavnsk Bank, fik den Besked fra denne Bank, at alt, hvad der krævedes, skulde Banken skaffe.

Ordføreren for Forespørgerne (P. Th. Nielsen): Jeg har nu anmodet om at faa denne Rettelse af Referatet foretaget, fordi den er i Overensstemmelse med det, det var Meningen at sige. Der blev for øvrigt — det vil den højtærede Finansminister finde — sagt baade Korn og Foderstoffer, men det var i det Øjeblik i særlig Grad Korn, nemlig Hvæde, der var Tale om, og det var derfor rigtigst at foretage denne Rettelse.

Maa jeg sige til den højtærede Finansminister, naar han paastaar, at der ikke direkte til ham er rettet nogen Anmodning om at stille Valuta til Raadighed, at det gaar jo saadan til med den Slags Forhandlinger, at de til at begynde med føres underhaanden, og naar man saa faar paa Følelsen, at den højtærede Finansminister er uvillig til at stille saadan Valuta til Raadighed, saa er det ganske naturligt, at der ingen direkte Anmodning fremkommer derom. Naar den højtærede Finansminister vil hævde, at Bankerne paa det Tidspunkt var i Stand til at skaffe Valuta, saa vil jeg spørge den højtærede Finansminister, om han da vil paastaa, at alle Banker var saaledes stillede. Jeg retter det direkte Spørgsmaal til den højtærede Finansminister: Mener den højtærede Finansminister ogsaa, at han kunde faa Tilsagn fra Landmandsbanken om, at den var saaledes stillet, at den kunde tilfredsstille Kravet i Retning af fremmed Valuta? Det tror jeg ikke, han kunde faa. Den højtærede Finansminister mener, jeg er smidig og kan klare mig o. s. v. Det er slet ikke min Hensigt. Jeg tror derimod, at den højtærede Finansminister og i ikke mindre Grad maaske den højtærede Indenrigsminister bestræber sig herfor. Om det lykkes dem i tilstrækkelig høj Grad, skal jeg ikke dømme om.

Maa jeg saa til Slutning minde den højtærede Indenrigsminister, som siger, at han ikke var til Stede ved Mødets Begyndelse, men havde faaet den Meddelelse, at der ikke var foregaaet noget, som han skulde svare paa, om, at et Medlem af Ministeriet, nemlig Handelsministeren, var til Stede og paahørte Hr. Ingeniør Foss' Udtalelser, og det havde da været naturligt, at Handelsministeren havde givet sin Kollega et Referat af, hvad der var passeret.

Handelsministeren (Hassing Jørgensen): Jeg følger mig foranlediget til at op-

lyse den ærede Ordfører om, at jeg desværre heller ikke var til Stede. Og det var ganske naturligt, at jeg ikke var det; der blev nemlig afholdt Statsraad den Formiddag og just paa det Tidspunkt, da det interessante Foredrag blev holdt. Men eftersom jeg nu har faaet Ordet, vil jeg gerne have Lov til at melde mig som Vidne i den Sag, og mit Vidnesbyrd er da dette, at to store Importforretninger, de afgørende Forretninger, henvendte sig til Ministeriet og sagde: Vi vilde gerne, saaledes som man ønsker det, indkøbe Korn og Foderstoffer i Amerika, men vi kan ikke, fordi vi ikke kan skaffe Valuta hos vore Banker. I Stedet for letsindigt at tro paa denne Udtalelse sammenkaldte Finansministeren med priselig Forsigtighed Bankerne og Importørerne til en fælles Forhandling, og under denne Forhandling oplystes det til Fuldkommenhed, at det var en ganske urigtig Oplysning, Importørerne havde givet Ministeriet, Bankerne vilde og kunde stille den Valuta til Raadighed, som Importørerne ønskede; og derefter kunde der ikke være noget for Ministeriet at foretage sig paa det Omraade.

Finansministeren (Brandes): Den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) rettede det ganske bestemte Spørgsmaal til mig, om Landmandsbanken paa det Tidspunkt erklærede sig i Stand til at skaffe den ønskede Valuta. Jeg kan besvare det med Ja. I det Møde, der afholdtes i Finansministeriet, rejste Landmandsbankens Direktør sig og sagde, at han var i Stand til at skaffe den Valuta, der krævedes.

Ordføreren for Forespørgerne (P. Th. Nielsen): Jeg saa den højtærede Handelsminister paa Mødet, men jeg beklager selvfølgelig, hvis jeg er kommet til at gøre gældende, at den højtærede Minister var til Stede under hele Mødet. Jeg maatte gaa ud fra, at Ministeriet havde sørget for i hvert Fald at have een Repræsentant ved et saa vigtigt Møde. Men man har altsaa regnet Industriraadets Møde og Industriraadets Formand for saa lidt, at man ikke en Gang har fundet sig foranlediget til at lade Ministeriet være repræsenteret under Ingeniør Foss' Tale.

Indenrigsministeren (Rode): Det var ikke for at besvare den ærede Ordførers sidste Bemærkning, jeg bad om Ordet, men jeg vil dog i Anledning af denne sige, at Industriraadet sendte os Indbydelserne til dette Møde, efter at Statsraadet var